

Polisprogrammet 2018

Innehåll

Polismyndighetens budget	4
Organisationen	5
Polismyndigheten	5
Polisutbildningen.....	7
En högkvalitativ utbildning - men inte en högskoleutbildning	8
Höjda antagningskrav till polisutbildningen	8
Slopande av positiv särbehandling eller kvotering	8
Större fokus på praktiska ämnen	8
Arbetsvillkor.....	11
Höjda polislöner.....	11
Renodling av arbetsuppgifter	11
Fler karriärvägar.....	11
Kvalitet före kvantitet	11
Utrustning och uniform	11
Utrustningslyft.....	11
Neutrala polisuniformer	12
Kroppskameror	12
Befogenheter	12
Ökade befogenheter vid upplopp.....	12
Utökad polisarrest	12
Tillståndsfri kameraövervakning	13
Utökad nödvärnsrätt för polis.....	13
Rätt att tillfälligt avvisa anmälningar	13
Rätt att avvisa anmälningar som inte utgör brott	13
Tillåtelse att använda brottsprovokation	14
Lättade restriktioner för hemliga tvångsmedel.....	14
Lättare att bryta sekretess i offentlighets- och sekretesslagen.....	14
Beredskapspolisen.....	15
Hot och våld mot poliser.....	15
Skärpta straff för attacker mot blåljusverksamhet	15
Olaga hot mot polis ska alltid bedömas som grovt brott	15
Kriminalisera flykt från polis.....	15
Vapenklassa farliga lasrar.....	15
Lättare för polis att få bära tjänstevapen utanför tjänsten.....	16
Lättare för poliser att få skyddade uppgifter	16
Anonymitet i rapporter som rör organiserad brottslighet.....	16
Stärkt rätt till kränkingsersättning	16
Sverigedemokraternas satsningar på Polismyndigheten	19

Ur Sverigedemokraternas kriminalpolitiska inriktningsprogram:

”Den svenska polisen är en samhällsbärande yrkesgrupp som upprätthåller lag och ordning och skyddar vanliga medborgare. De förhindrar brott med sin närvaro i utsatta områden, de skyddar befolkningen från otrygghet och de sätter dem som skapar otrygghet bakom lås och bom. När terrordåd inträffar springer polisen mot den punkt som andra flyr från, de riskerar sina liv för att skydda folket från fara. De står upp för vad som är rätt.

Polisen ska finnas tillgänglig i hela samhället, landsbygd som storstad, och under hela året. För att få en närvarande polis i hela landet måste antalet poliser utbildas i jämn takt med befolkningsutvecklingen. Medborgare ska mötas av öppna polisstationer, även på sommaren, och korta inställelsetider när de rapporterar in brottslighet. I det moderna folkhemmet är polisen en positiv del av vardagen för laglydiga medborgare.”

En grundläggande förutsättning för att vända trenden av fler anmälda brott, varav en minskande andel klaras upp, och därmed vinna ett större förtroende för samhällets kapacitet att hantera brottslighet är en stabil och kompetent poliskår. Det är dessa män och kvinnor som först kommer i kontakt med brottsligheten och ofta dessutom de som utsätts för den.

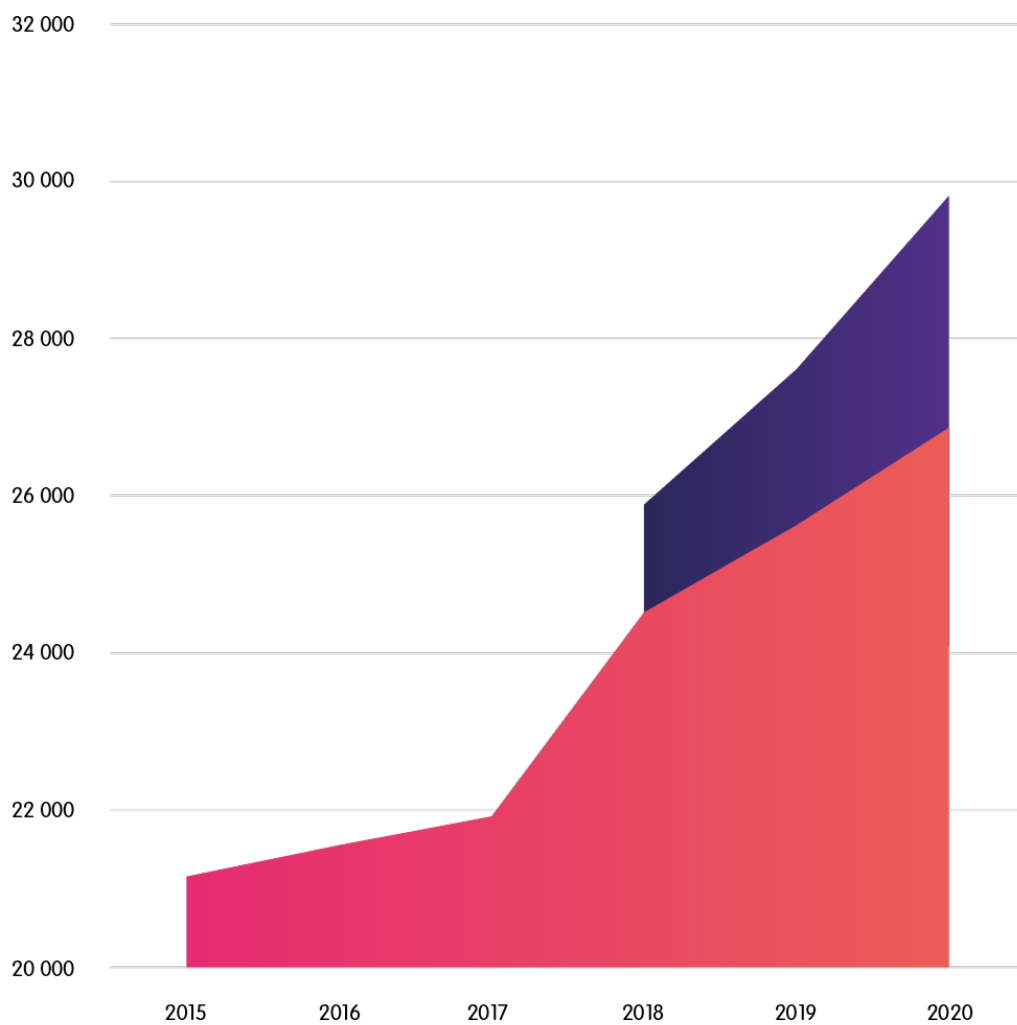
Polisycket är i mångt och mycket unikt. Utbildningen leder till en specifik tjänst med en specifik arbetsgivare, som till syvende och sist utgörs av staten, med en avsaknad av privata alternativ. Ledningen är politiskt tillsatt och strejk vid inhumana och orimliga arbetsförhållanden är inte tillåtet.

Sverigedemokraternas mening är att det krävs genomgående förändringar för att återupprätta polisyrkets status – en nödvändighet för att få fler att söka sig till polishögskolan och för att få dagens poliser att vilja stanna i sitt yrke.

Lösningen ligger inte i någon enskild eller snabb åtgärd, det kommer att ta tid och kräva förstärkningar av de brottsbekämpande myndigheterna vad gäller såväl ekonomiska resurser som utökade befogenheter. Från Sverigedemokraternas sida finns dock en obehaglig vilja att förändra och förbättra polisorganisationen, från grunden till toppen. Vi ämnar i detta program gå in på de konkreta förslag som vi anser utgör grunden för en professionell och effektiv poliskår – ett fundament för ett välfungerande rättssamhälle där brott klaras upp och brottsutsatta får upprättelse.

Polismyndighetens budget

Miljontal kronor

Regeringens budget 2018

Sverigedemokraternas budget 2018

Organisationen

Polismyndigheten. Polismyndigheten inrättades år 2015 genom en sammanslagning av de 21 lokala polismyndigheterna, Rikspolisstyrelsen och Statens kriminaltekniska laboratorium. Detta var en följd av en lägre brottsupplklaringsgrad och effektivitetsproblem, vilket delvis förklarades av bristande samarbete mellan de enskilda polismyndigheterna.

Sverigedemokraterna stöttade inrättandet av en sammanhållen nationell polismyndighet och anser att det var ett korrekt beslut. Genomförandet var dock allt annat än smärtfritt, vilket resulterade i uppenbara negativa konsekvenser. Till följd av bl.a. ett bristande polisperspektiv bröts välfungerande och väletablerade utredningsenheter upp och förflyttades. Under oktober månad 2014 fick Polisförbundet och övriga fack ett meddelande om att samtliga 2 900 chefer var tvungna att söka om sina tjänster.

Medan somliga anser att centraliseringen enskilt bär skulden till dagens organisatoriska problem menar vi att ledningen bär det övergripande ansvaret, medan bristen på resurser är det enskilt största problemet. Genomförandekommittén, som styrde över omorganisationen, krävde ett ordentligt resurstillskott i miljardklassen för att omorganisationen inte skulle omintetgöras. Regeringen beslutade istället att tillsätta Dan Eliasson som rikspolischef – som inte hade några extra anspråkskrav.

När Dan Eliasson tillträdde i samband med inrättandet av den nya Polismyndigheten kommenterade han den ekonomiska aspekten på följande vis:

– Svensk polis har aldrig haft så här mycket pengar som vi haft nu. Det har kommit tillskott som gör att vi ska säkra verksamheten för nästa år.

Följden av detta ansvarslösa agerande kan summeras till år med knappa resurser, ett ökat missnöje och en lägre upplklaringsprocent.

Sverigedemokraterna är av uppfattningen att Polismyndigheten även fortsättningsvis bör bestå av en nationell organisation, då det är bättre att arbeta med att effektivisera nuvarande koncept än att lansera ännu en stor omorganisation. Vi ser även stora fördelar med en sammanhållen och central organisation, som kan förbättra samarbetet mellan lokala verksamheter. Men vi inser

också att de brister som uppstått till följd av omorganisationen inte kan sopas under mattan.

När Statskontoret presenterade sin delredovisning av utvärderingen av Polisens utbildning i september 2017 lyftes bland annat att styrningen behöver utvecklas. För stunden anses den inte vara tillräckligt samordnad, förankrad eller underbyggd.

Statskontoret konstaterar därutöver brister i Polismyndighetens uppföljning av verksamheten. För exempelvis områdespoliserna följer myndigheten endast upp att sådana poliser finns, men inte vilka arbetsuppgifter de har eller vad arbetet resulterar i.

Sverigedemokraterna vill se tydliga rutiner för hur beslut ska kommuniceras och implementeras och att styrning och samordning i större utsträckning ska ta hänsyn till förutsättningarna för verksamheten, såsom resurser och behov av kompetensutveckling. Vidare vill vi att organisationen ska genomsyras av transparens och tydlig kommunikation gentemot medarbetarna för att förväntningarna på arbetet ska vara realistiska.

Det går inte att sticka under stol med att de fördelar som en central organisation medför även innebär en risk för ökad byråkratisering, där poliser spenderar för mycket av sin arbetstid på administrativa uppgifter med otympliga datorsystem. Detta vill vi motverka genom att sätta rätt person på rätt plats, utföra en översyn av de nuvarande datorsystemen samt tillsätta mer administrativ personal för att frigöra poliser till den polisiära verksamheten.

För att polisorganisationen ska komma på fötter, vända trenden med en sjunkande brottsupplklaringsprocent samt bli en arbetsplats som är ett föredöme och en myndighet folket kan sätta sitt förtroende till, är en allmän upprustning nödvändig. Det krävs resurser, det krävs ambition och förmåga att förbättra. Det krävs med andra ord ett ordentligt ledarskap.

Vi i Sverigedemokraterna förespråkar att kommande rikspolischefer ska ha erfarenhet av det faktiska arbete som poliserna utför och som svarar inför sina anställda snarare än de politiker som tillsatt honom eller henne.

För att möjliggöra detta avsatte vi i vår budget för 2018 6,3 miljarder kronor mer än regeringen på Polismyndigheten under budgetperioden 2018-2020.

Nationella operativa avdelningen (Noa). Avdelningen utgör kontaktpunkten gentemot Säkerhetspolisen, Försvarmakten samt Försvarets radioanstalt och leder den operativa verksamheten inom Polismyndigheten. Bland arbetsuppgifterna ingår beslut om insatser och resursför-stärkningar i hela landet i olika typer av verk-samheter.

Styrningen från Noa uppfattas inte, enligt de intervjuer Statskontoret utfört med medarbetare, alltid som realistisk i förhållande till de resurser och behov som finns, samtidigt som uppföljningen och ansvarsutkrävandet från Noa är svagt. Detta leder i praktiken till att övergripande prioriteringar görs på lokal nivå.

Sverigedemokraterna delar Statskontorets åsikt att styrningen måste utgå från ett helhetsperspektiv, där de som ansvarar processtyrningen har en sam-syn sinsemellan så att verksamheten involveras i arbetet och så att myndigheten får rutiner för att kommunicera beslut. Vi vill även förbättra Noa:s förmåga att hantera svåra och farliga situationer, där fara för människors liv råder, exempelvis vid terrorism, gisslanfritagning eller insatser mot beväpnade personer, genom att förstärka Nationella insatsstyrkan.

I tider där terrorhotet mot Sverige växer prioriterar vi beredskap, kompetens samt förutsättningar att agera snabbt. Vi anslår därför 50 miljoner kronor extra till Polismyndigheten för 2019 för att utöka kapaciteten för Nationella insatsstyrkan att verka på flera platser samtidigt.

Nationellt forensiskt centrum (NFC). Arbetet på NFC innebär bland annat att spår av brott på platser och personer analyseras för att säkra teknisk bevisning, som kan användas för att binda en misstänkt gärningsman till ett brott eller för att avfärda brotts-misstankar. Antalet ärenden som hänvisats till NFC har stadigt ökat på senare tid till följd av nya metoder som ger mer och säkrare teknisk bevisning. Samtidigt har komplexiteten i flera sorters ärenden ökat.

Riksrevisionens rapport från 2017 visar att undersökningar utförda av NFC håller hög kvalitet, men att resursanvändningen är ineffektiv. Långa handläggningstider, till följd av problem i hanteringen av beställningar av forensiska undersökningar, orsakar en omfattande problematik och medför ineffektivitet för de brottsbekämpande myndigheterna.

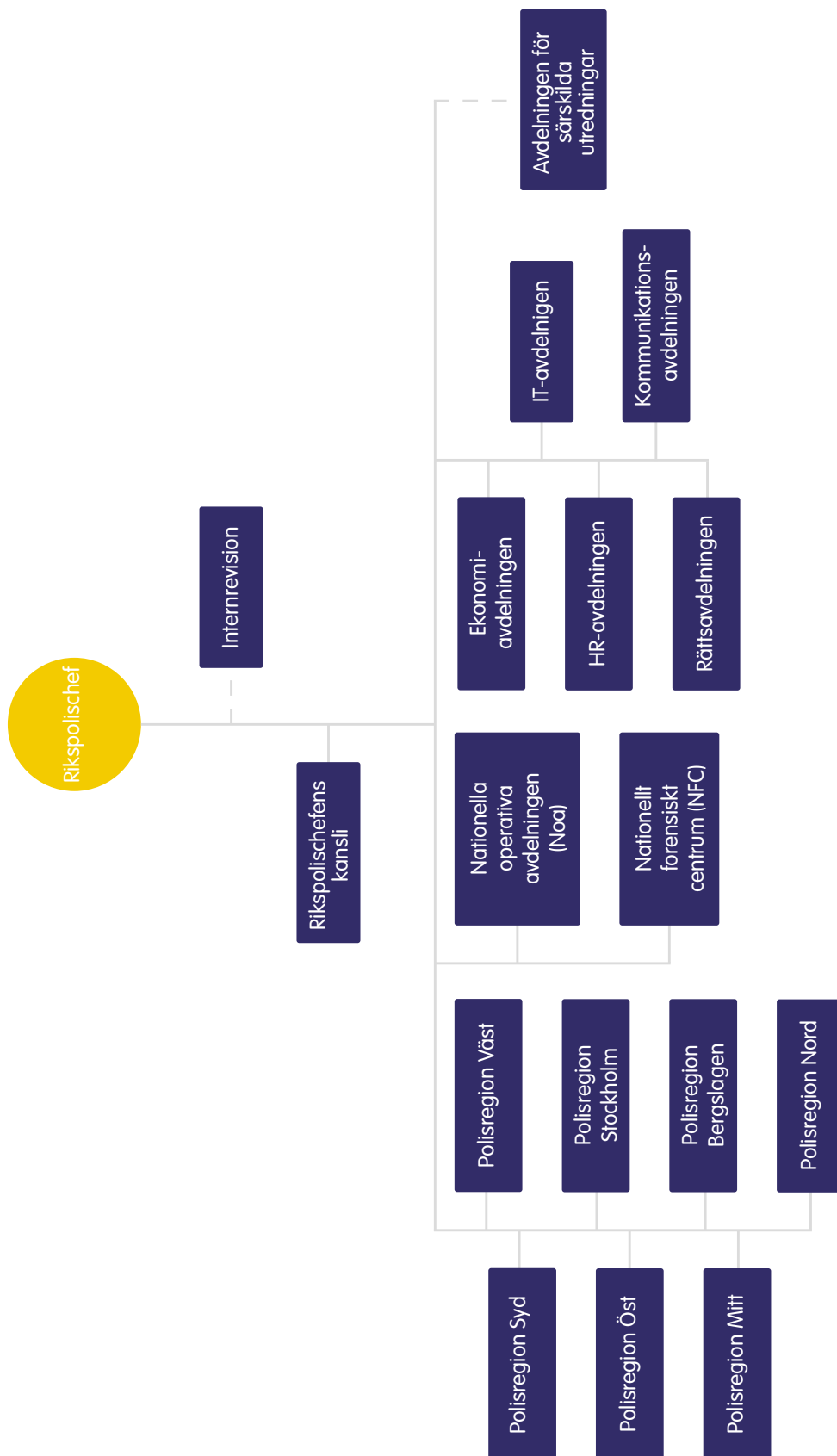
Medan det finns mycket att åtgärda arbetar Polis-myndigheten redan i dag med att bl.a. modernisera beställningstjänsten för forensiska undersökningar, samt öka den forensiska grundkompetensen hos ingripandepersonalen. Detta för att minska antalet onödiga ärenden till NFC.

Sverigedemokraterna vill, utöver att fortsätta polisens nuvarande förbättringsarbete, öka NFC:s kapacitet. Detta genom att tillskjuta resurser för att renodla arbetsuppgifterna. Forensiker ska exempelvis inte utföra administrativa arbetsuppgifter, som skulle kunna utföras av annan personal. Vi avsätter därför 25 miljoner kronor under 2019 för att öka personalstyrkan.

Investeringar inom IT. Polisens datasystem är i behov av en modernisering, RAR (Rationell anmälningsrutin) utvecklades i början av 1990-talet och har på många sätt haft en negativ inverkan på effektiviteten. Bland annat genom att det har funnits begränsningar kring sökningar.

För att säkerställa att brottsbekämpningen är så effektiv som möjligt behövs välfungerande tekniska lösningar. Att Polismyndigheten kan fortsätta digitaliseringsprocessen är vitalt, inte bara för brottsbekämpningen utan även för att förbättra servicen gentemot medborgarna. Vidare kommer det uppstå kostnader för Polismyndigheten till följd av Sverigedemokraternas förslag för att underlätta spanings-verksamheten. För detta ändamål anslår vi 75 miljoner kronor för 2019.

Polismyndigheten

Polisutbildningen

En högkvalitativ utbildning - men inte en högskoleutbildning. Dagens polisutbildning är en eftergymnasial utbildning på fem terminer, varav sex månader utgörs av en aspirantutbildning. Även om utbildningen heter Polishögskolan rör det sig inte om en högskoleutbildning.

Medan Sverigedemokraterna anser att polisyrket behöver uppvärderas menar vi att det är fel väg att gå att ombilda polisutbildningen till en högskoleutbildning. Med en högskoleutbildning skulle de nytexaminerade poliserna ha högre studieskulder till följd av att den sex månader långa betalda, verksamhetsförlagda aspirantutbildningen ersätts av ett extra år med teoretiska studier.

Det finns vidare mycket lite som talar för att en utökad akademisering leder till högre status eller arbetsvillkor för yrket. Såväl sjuksköterskor som lärare lämnar sina respektive yrken på grund av dåliga arbetsvillkor och låga löner – trots högskoleexamen.

Vår uppfattning är att förslaget om en högskoleutbildning inte har med kompetens att göra utan snarare om att utbildningen ska politiseras med fler inslag av jämställdhets- och mångfaldsteorier. Denna bild bekräffas av remissinstanser i utredningen 'Polis i framtiden'.

Polisyrket ska uppvärderas, men det ska ske på rätt sätt. Det ska också leda till en bättre arbetssituation för dem som patrullerar våra gator och bekämpar kriminaliteten vid frontlinjen. Sverige behöver kompetenta poliser, utbildade för att utföra det dagliga arbetet – inte tom symbolpolitik.

Höjda antagningskrav till polisutbildningen. Polisyrket har länge varit ett drömyrke för många och kraven för att bli antagen har tidigare varit höga. Många har sökt för att bli antagna till en av de få åtråvärda platserna. Denna ordning och dessa krav har garanterat den grundläggande kvalitet som är nödvändig för att upprätthålla en professionell kår, som allmänheten kan sätta sin tilltro till.

Till följd av yrkets förlorade status har antalet som kvalificerar sig till utbildningen minskat, trots att kraven sänkts vid flertalet tillfällen. Samtidigt förekommer påtryckningar från politiskt håll att göra kåren mer heterogen. Härda antagningskrav för att säkerställa kvaliteten har åsidosatts och ersatts av bland de lägsta antagningskraven i Norden i strävan efter att fylla platserna och uppnå mångfald och jämställdhet mellan könen.

Sverigedemokraterna tror inte att poliskrisen kan eller ska lösas med sänkta krav för att bli polis. Vi anser att sådana lösningar snarare förvärrar problemet, då personer som inte lämpar sig att bli poliser belastar utbildningsväsendet.

Vår ambition är istället att höja de fysiska kraven på antagningstesterna till de tidigare, högre nivåerna, återinföra kravet på utfört högskoleprov och prov i det svenska språket, samt höja begåvningskraven.

Poliskrisen måste lösas genom ökade incitament för rätt personer att söka sig till yrket. Vi tänker aldrig tumma på kvaliteten eller sänka förväntningarna på de sökande, intresset ska istället upprätthållas med hög status, högre löner och bättre arbetsvillkor.

Sloppande av positiv särbehandling eller kvotering. Polisutbildningen tillämpar idag olika kriterier beroende på den sökandes kön. Muskelstyrkan graderas exempelvis i en niogradig kapacitetsskala, där män behöver uppnå kapacitet sex medan kvinnor endast behöver uppnå kapacitet tre. Denna typ av differentierade krav medför endast nackdelar. Delvis är det en diskriminering för de som förlorar sin plats trots att de presterar bättre än andra samtidigt som det skadar förtroendet för dem som i praktiken kvoteras in genom lägre krav.

Det borde vara en självklarhet att objektiva kvalifikationer i första hand ska avgöra huruvida en person är lämplig att genomföra polisutbildningen – inte personens kön, sexuella läggning eller etniska bakgrund.

Sverigedemokraterna vill därför avskaffa all positiv särbehandling och kvotering och även förbjuda riktade kampanjer med syftet att rekrytera personer från minoritetsgrupper eller av ett visst kön.

Större fokus på praktiska ämnen. Utbildningens syfte är att utexaminera kompetenta poliser, som är väl förberedda för den vardag som väntar dem. Medan arbetsuppgifterna för en polis är många och av varierande art är det vår mening att de delar av utbildningen som berör juridik, konflikthantering samt vapen- och taktikträning är mer behjälpliga för poliserna och bör därför ges mer utrymme.

Med samma resonemang menar vi att de delar av utbildningen som består av mer teoretiska ämnen, som statsvetenskap och kriminologi, bör begränsas.

Sammantaget föreslår vi en översyn av utbildningen med syftet att utöka de praktiska ämnena och minska de teoretiska ämnena med målet att

poliser ska vara bättre förberedda för det kommande arbetet, direkt efter avslutad utbildning. Detta skulle även kunna medföra att den totala utbildningstiden förkortas.

Fler utbildningsplatser. Sverigedemokraternas vision, att betydligt fler brott ska utredas och klaras upp, innebär att det krävs en kraftig förstärkning av Polismyndigheten. Fler poliser är en förutsättning för att rättssamhället ska kunna bemöta hotet från den organiserade brottsligheten, stävja våldsamheterna i förorterna och undvika att våldtäktsanmälningar inte ska samlas på hög.

Sverigedemokraternas vill arbeta för att höja yrkets status så att redan utbildade poliser återvänder till poliskåren. Dessutom föreslår vi att antalet utbildningsplatser ökas för att utbilda 7000 nya poliser fram till 2025, en ökning med 35 procent jämfört med dagens antal, till en kostnad om 190 miljoner kronor för 2019. Denna satsning förstärks ytterligare

under 2020 och 2021 med 450 miljoner kronor respektive 1650 miljoner kronor.

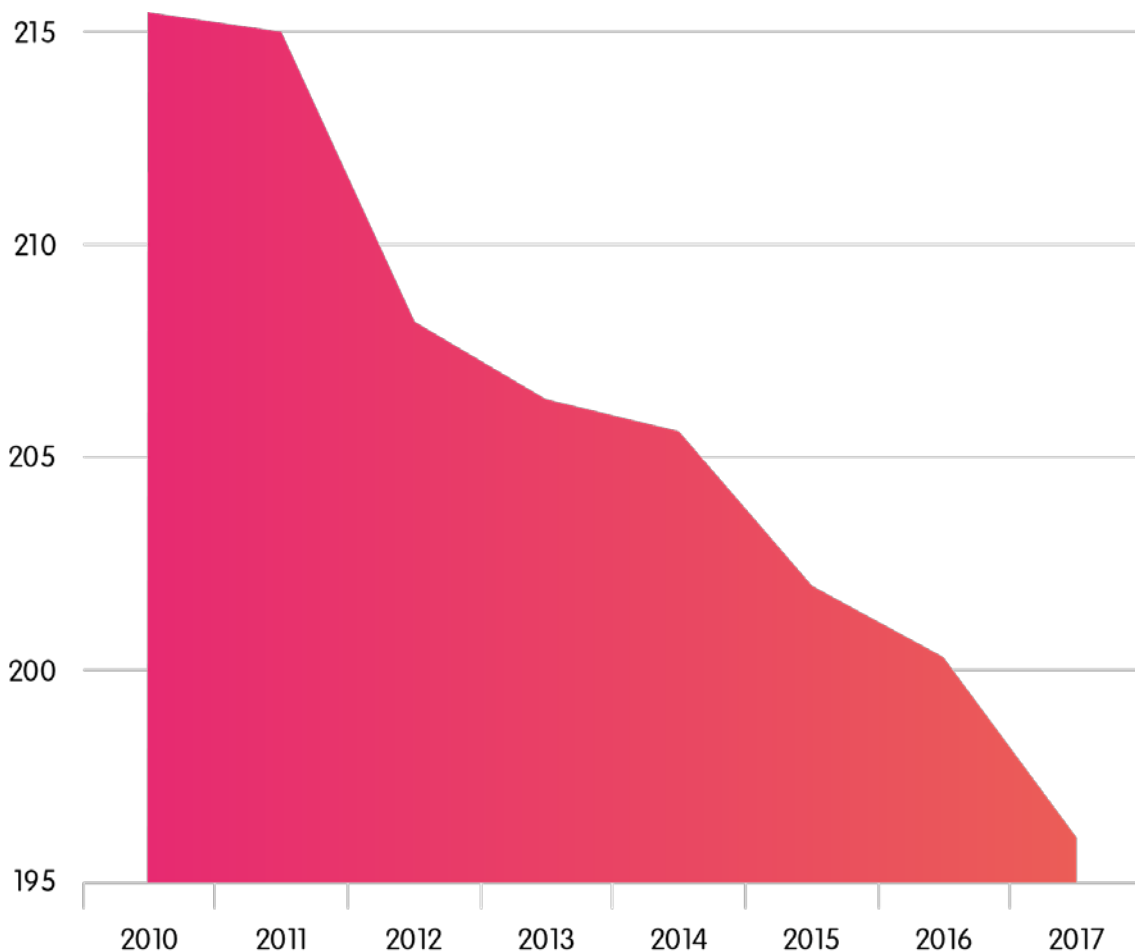
Det relativa antalet poliser har sjunkit kraftigt till följd av att många poliser har slutat medan befolkningen har ökat. För att på sikt undvika detta upprepas krävs det en målsättning om stabilitet, där antalet poliser i relation till befolkningen inte minskar.

Sverigedemokraterna anser att utbildning och anställning av poliser ska ske i den omfattning som krävs för att antalet poliser inte ska understiga 250 per hundra tusen invånare.

Detta långsiktiga mål kommer att resultera i att antalet platser på polisutbildningen kontinuerligt utvärderas och justeras i relation till både förväntade uppsägningar och framtida befolkningsförändringar. På så vis kan vi garantera att poliserna alltid finns där när samhället behöver dem.

Antal poliser per hundra tusen invånare

Antalet poliser har minskat sedan 2010, i absoluta tal men framförallt i förhållande till befolkningen. Sedan Polismyndigheten genomförde omorganisationen 2015 har i genomsnitt fler än två poliser lämnar yrket varje dag. Ingripandeverksamheten, de som rycker ut på 112-larm, är särskilt drabbade av avhoppen. Samtidigt har befolkningen ökat och fortsätter att öka vilket har resulterat i att det relativa antalet poliser minskar kraftigt. Under 2017 sjönk antalet poliser per hundra tusen invånare under 200 för första gången på ett decennium och mycket lite talar för att en vändning skulle vara nära förestående. Antalet antagna på polisutbildningen har förvisso ökat men är långt från tillräckligt för att täcka upp bortfallet, samtidigt som allt fler platser står tomma till följd av att allt färre av de som söker klarar av utbildningen.

Vittnesmålen från poliser som sagt upp sig talar ett tydligt språk. Lönerna är otillräckliga och arbetsmiljön är negativ, många blir tvungna att jobba overtid för att ekonomin ska gå ihop, samtidigt som stödet från rättsapparaten lyser med sin frånvaro när poliser blir utsatta. Parallellt ligger lönerna i den privata sektorn markant högre, vilket resulterar i att kompetent personal flyttar över dit. Med den ordning som råder finns det en risk att polisutbildningen i slutändan blir en introduktion till den privata sektorn, istället för till polisycket.

Arbetsvillkor

Höjda polislöner. I en undersökning av Novus, beställd av Polisförbundet, från maj 2017, framgår att poliser själva upplever bristen på personal som den främsta orsaken till att uppklaringen av brott inte är högre, följt av organisationsförändringar och brist på personalresurser. Samtidigt är det allt fler poliser som slutar i förtid för att arbeta inom branscher där villkoren är bättre. Polisernas löner har släpat efter andra offentlighetsanställdas och detta är oundvikligen en av orsakerna till att många slutar parallellt med att yrkets status urholkas.

Sverigedemokraterna kräver kraftigt höjda polislöner. Vi föreslår därför en riktad lönesatsning om 1,475 miljarder kronor för 2019, motsvarande cirka 6000 kronor i månaden för en vanlig polis. Medan det är upp till arbetsmarknadens parter att exakt avgöra hur resurserna ska fördelas syftar denna satsning till att primärt gynna poliser i yttre tjänst, där lönerna är som lägst, samt för de som arbetar oönskade arbetstider.

Denna satsning kommer, om den genomförs, att bidra till att fler väljer att utbilda sig till polis och att nuvarande poliser i högre utsträckning stannar kvar i yrket. Fler lär även överväga att återvända. Satsningen kommer inte bara att leda till ett väl förtjänat tillskott i plånboken för poliserna, den kommer även leda till att färre behöver arbeta övertid för att få vardagen att gå ihop. Detta är viktigt för att poliser inte ska bli utslitna i förtid.

Renodling av arbetsuppgifter. Poliser ska synas utomhus och patrullera där det finns människor. En god kontakt med allmänheten ger inte bara en brottsförebyggande effekt utan skapar även tillit till den offentliga förvaltningen och en trygghet bland medborgare. I Sverige ägnar poliser en alltför liten del av sin arbetstid till att patrullera bland allmänheten. En orsak till detta är de bisysslor som belamrar poliserna, som civilanställda eller andra yrkesgrupper i samhället skulle kunna ta över. Det rör saker som tillståndsgivning för fyrverkerier och cirkustält, tillsyn av omhändertagna berusade personer, inspektion av farliga istappar, omhändertagande av hittegods, handräckningstransporter mellan ungdomshem och dylikt.

Sverigedemokraterna anser att poliser med fleråriga polisutbildningar ska utföra polisarbete, inte hantera administrativa ärenden som kan utföras av andra yrkesgrupper. I ett tryggt Sverige måste vi låta polisen prioritera att förebygga brott. Sverigedemokraterna vill därför verka för att renodla polisens brottsförebyggande och trygghetsskapande verksamhet

genom att anställa fler s.k. turlagsadministratörer. För detta avsätter vi 350 miljoner kronor under 2019.

Fler karriärvägar. Ett led i att öka incitamenten för poliser att stanna i organisationen är ökade möjligheter att avancera inom yrket.

Vi föreslår därför att fler uppsatta poster inom polisorganisationen ska kräva såväl polisutbildning som erfarenhet av polisiärt arbete. Vår förhoppning är att detta krav även kommer att medföra ett mer effektivt polisarbete samt ett förstärkt förtroende inom organisationen.

Kvalitet före kvantitet. Motivation är grunden för en bra arbetssituation på alla arbetsplatser. I takt med att fler ögon vänds mot Polismyndigheten har det dagliga arbetet skiftat karaktär. Istället för att verksamheten utgår från kvalitativt arbete finns idag kvantitativa målsättningar, där det är viktigare att fokusera på brott som genererar mätbara resultat.

Sverigedemokraterna har ambitionen att alla brott ska utredas, men när arbete behöver prioriteras måste det ske utifrån polisens expertis. Vi vill därför se ett stopp på pinnjakten för att istället leta efter en bättre mätmetod där kvalitativa aspekter ges större utrymme.

Utrustning och uniform

Utrustningslyft. Poliser i yttre tjänst har flertalet gånger uttryckt oro över att deras vapenarsenal inte duger för att möta exempelvis tungt beväpnade terrorister. Detta uppmärksammades inte minst efter terrorattacken på Drottninggatan i april 2017, då poliser larmade om att det saknades förstärkta skyddsvästar, ballistiska hjälmar, kommunikationsradio och utbildning för att hantera förstärkningsvapnet MP5 – ett vapen som i övrigt har för klen kaliber och för litet magasin för att vara tillräckligt i vissa situationer.

Sverigedemokraterna satsar därför specifikt på ett utrustningslyft om 100 miljoner kronor för 2019. I denna satsning ingår inköp av 5 000 förstärkningsvapen med kaliber 5.56 samt utbildning för dessa vapen. Detta skulle medföra att polis inte skickas ut med bristande utrustning samt att en hög andel av tjänstgörande poliser i yttre tjänst både ges tillgång till samt är utbildade att använda förstärkningsvapen med ordentlig kaliber, funktionalitet och kvalitet.

Neutrala polisuniformer. I Rikspolisstyrelsens författningssamling står sedan några år tillbaka inskrevet att religiös huvudbonad i form av huvudduk, kippa eller turban får bäras till uniform. Sverigedemokraterna ser det dock som en självklarhet att all myndighetsutövning – i synnerhet polis och militär – ska vara, samt uppfattas som, neutral och att uniformerna därför ska vara helt fria från såväl religiösa som politiska markörer.

Vi föreslår därför att det ska införas ett generellt förbud för den sortens klädsel i tjänsteutövningen.

Kroppskameror. Kroppsburna kameror medför en stor nytta, både för den enskilda polisen men även för rättsväsendet som helhet. Effekterna kan delvis mätas i brottsbekämpning och bevissäkring då en påslagen kamera har en dämpande inverkan på dem, som interagerar med polisen samtidigt som materialet kan användas som bevismaterial. Vidare ökar incitamenten för poliser att agera korrekt i alla lägen, samtidigt som antalet anmälningar mot poliser lär minska till följd av att all interaktion finns inspelad.

Till följd av de fördelar som kroppsburna kameror medför vill Sverigedemokraterna successivt införa detta som en del av standardutrustningen för patrullerande polis.

Befogenheter

Ett effektivt polisväsende kräver kompetent personal, en välstrukturerad organisation och ett ledarskap som inger förtroende. Det krävs även att poliserna har de befogenheter som behövs för att upprätthålla lag och ordning.

Ökade befogenheter vid upplopp. Under 2000-talet har upploppsstämning i oroliga områden blivit en del av vardagen. Dessa innefattar allt från attacker med grön laser, stenkastning mot poliser, brand- och ambulansmän till uppeldade bilar och fastigheter. Utmärkande för dessa situationer är att polisinsatserna sällan leder till att förövare grips och åtalas. Detta anses delvis bero på att gripanden skulle riskera att provocera till ytterligare skadegörelse.

Vi anser att detta är en felbedömning. Polisen ska i största möjliga utsträckning undvika att backa undan och ge upp kontrollen över ett område. Det skickar fel signaler om vilka medborgarna bör respektera och ha förtroende för – de kriminella gängen istället för polisen.

Sverigedemokraterna skyller inte polisens handfallenhet på de enskilda poliserna utan på ledningen.

Det måste därför komma klara signaler från politiskt håll om att polisen ska byta taktik för att upprätthålla lag och ordning när olika former av dialog- och förståelseverksamhet sviktar. Polisen ska få använda den tvångsmakt som krävs för att skapa trygghet i ett område där respekten för lag och ordning fallerar.

Vi vill ge polisen tillåtelse att använda tårgas, vattenkanoner och möjlighet att kalla in insatsstyrkan när behovet föreligger. Detta ska leda till att gärningsmännen grips, lagförs och att upploppen upphör. I vårt Sverige ska alla kunna promenera tryggt utomhus om kvällen oavsett var man bor.

Utökad polisarrest. Framför allt i otrygga områden utsätts poliser för provocerande individer, som aktivt försöker hindra dem i deras yrkesutövning. För att motverka detta beteende måste möjligheterna att tillfälligt plocka bort dessa element från gatan utökas. Dels för att skicka signalen att poliser är oantastliga, för att underlätta för poliserna att utföra sitt arbete, men även för att förhindra att en otrygg situation eskalerar till upplopp.

Sverigedemokraterna vill därför utreda en utökad polisarrest, där en person ska kunna anhållas även om det inte föreligger skäl för häktning, samt att beslutet ska kunna fattas av polisbefäl istället för av åklagare.

Längden på frihetsberövandet bör rimligen inte överstiga 24 timmar för att fungera som ett mellansteg mellan ett gripande och ett anhållande. Vidare skulle ett frihetsberövande som inte överstiger 24 timmar stämma väl överens med den nivå som inte resulterar i ersättning om förundersökningen har avslutats utan att åtal har väckts eller om frikännande dom har meddelats för den brottsmisstanke som frihetsberövandet avsåg, enligt lagen om ersättning vid frihetsberövande och andra tvångsåtgärder (1998:714).

Tillståndsfri kameraövervakning. När det talas om kameraövervakning är det ofta bara ett fåtal användningsområden som lyfts, däribland det brottsförebyggande eller som kameror som bevisinsamlare. Men verktyget har fler användningsområden än så. När vi talar om kameraövervakning delar vi därför in det i fem olika kategorier:

- ✘ brottsförebyggande
- ✘ operativt/ingripande
- ✘ ledning/styrning
- ✘ utredning
- ✘ underrättelse

En utökad kameraövervakning innebär inte bara att polisen får direkta spaningsuppgifter som leder till att gärningsmännen kan lagföras, det innebär även bättre möjligheter att spåra och oskadliggöra gärningsmän vid terrorattacker, något som inte minst framkommit i samband med terrorattacken på Drottninggatan. Det fungerar även som ett verktyg för att styra och organisera det vardagliga polisära arbetet.

Det folkliga stödet för ökad kameraövervakning är brett. I en undersökning av Sifo i oktober 2017 ställde sig nittio procent av de tillfrågade ganska eller mycket positiva till övervakningskameror på allmän plats.

Trots fördelarna och det folkliga stödet för kameraövervakning finns det politiska krafter som försöker begränsa polisens möjlighet till kameraövervakning, både när det gäller fasta installationer och mobila kameror som kroppskameror och drönare. Det finns även de som anser att kameraövervakning är en sista åtgärd, när allt annat har misslyckats.

Sverigedemokraterna är av åsikten att kameror är ett komplement till övrigt polisarbete, inte ett substitut. Vi ser heller inte att det finns något integritetshinder för att utöka polisens möjligheter till kameraövervakning samt att polisen själva besitter den kompetens som krävs för att avgöra om det är en nödvändig åtgärd i det enskilda fallet.

Polismyndigheten ska därför inte omfattas av en tillståndsplikt eller anmälningsplikt i kamerabevakningslagen. Istället ska myndigheten upprätta ett register över all kameraövervakning, detta för att säkerställa att det finns en kontrollfunktion för tillsynsmyndigheten.

Till följd av en slopad tillståndsplikt kommer utgifterna för Polismyndighetens kamerabevakning att

öka. Vi anslår därför 100 miljoner kronor för 2019 för att möta det ökade behovet.

Utökad nödvärnsrätt för polis. Som polis finns inte möjligheten att backa undan från en aggressiv angripare. Möjligheten att använda tjänstevapnet föreligger när de själva eller andra utsätts för svårare våld som kan orsaka allvarlig skada. Ett exempel som Polismyndigheten lyfter fram är när en angripare är beväpnad med kniv eller skjutvapen.

Vid demonstrationer och i utsatta områden har det blivit vanligt att poliserna utsätts för stenkastning, som vid en träff kan orsaka livshotande skador. Med anledning av detta föreslår vi att rätten för poliser att använda tjänstevapnet ska utökas så att en situation inte eskalerar till följd av att polis inte vågar använda rätt steg i våldstrappan.

Rätt att tillfälligt avvisa anmälningar. Idag är poliser skyldiga att behandla anmälan om brott, såväl muntlig som skriftlig, utan uppskov. Undantag kan göras endast om anmälaren uppträder våldsamt eller försvårar att anmälan upptas.

Detta är problematiskt av flera orsaker. Poliser blir ibland tvungna att överge bevakning av vissa brottsbelastade platser (t.ex. stökiga krogmiljöer) för att åka och ta emot anmälan ifrån någon som anmäler ett brott som är av mindre betydelse och som hade kunnat vänta (t.ex. en upptäckt parkeringsskada). Konsekvensen kan i värsta fall bli att allvarliga brott begås, som annars hade kunnat förhindras av närvarande polis.

Det betyder även att poliser är skyldiga att ta emot och behandla anmälningar av brott som är av mindre betydelser nattetid, även om det hade kunnat vänta till nästa dag. Detta förfarande leder till ökade kostnader för poliser i tjänst på arbetstid.

För att effektivisera polisens arbete bör polislagen därför justeras och ge poliser rätt att tillfälligt avvisa vissa typer av anmälningar. Kvälls- och nattetid bör anmälningar om sådana brott som utan skada kan vänta till nästkommande dag hänvisas till ett dagtidsöppet kontaktcenter. Anmälningar om brott av mindre allvarlig karaktär, som kan vänta utan förvärrad skada, bör också kunna nedprioriteras. Anmälan bör istället kunna hänvisas till inlämning under annan tid då polisen bedömer att det inte föreligger någon risk för allvarlig brottslighet på annan plats.

Rätt att avvisa anmälningar som inte utgör brott. Poliser är skyldiga att behandla anmälan om brott även när det gäller sådana företeelser som inte utgör brott. Det kan röra sig om människor som inte är helt tillräkneliga och vill anmäla saker, som varken

lagstiftningen eller den generelle medborgaren uppfattar som brott. Det kan också röra borttappade föremål och anmälningar är rena försäkringsärenden, anmälningar som polisen varken kan eller ska utreda.

Trots att dessa ärenden av naturliga skäl avskrivs, krävs det att anmälan upptas av polisen, att den registreras och sedan behandlas för att kunna avskrivs.

Sverigedemokraterna vill att polisen ska kunna avvisa vissa polisanmälningar. Polisanmälningar som ska kunna avvisas är sådana som uppenbart inte utgör brott och som kommer att avskrivs.

Tillåtelse att använda brottsprovokation. Möjligheterna för polisen att använda brottsprovokation är i Sverige inte reglerat i lag, även om uttalanden från Högsta domstolen gör det tydligt att det inte får nyttjas.

Att möjligheten inte finns är problematiskt då viss brottslighet är särskilt svår för polis att beivra effektivt. Medan poliser världen över får använda sig av brottsprovokation finns det alternativet inte för svensk polis vilket leder till onödigt lidande för brottsoffer.

Medan Sverigedemokraterna står upp för principen om en rättvis rättegång menar vi att viss typ av brottsprovokation inte står i ett motsatsförhållande till detta. Vi bedömer att det finns tillfällen då brottsprovokation bör vara tillåtet, exempelvis vid grov organiserad brottslighet eller vid olika typer av sexualbrott.

I normalfallet bör brottsprovokation inte tillåtas när det gäller handlingar med lägre straffvärde, såsom stöld (ringa eller normalgraden), misshandel eller liknande. Undantag bör dock tillåtas om det rör sig om mängdbrottslighet, som sker under organiserad form eller när det är särskilt påkallat ur ett samhällsperspektiv, exempelvis vid tobaks- och alkoholförsäljning till minderåriga.

Lättade restriktioner för hemliga tvångsmedel. Polisens hemliga tvångsmedel avser främst telefonavlyssning, kameraövervakning och buggning. Dessa är när de väl används alla kraftfulla och effektiva verktyg mot den grova brottsligheten, vilket framgår av regeringens årliga redovisningar och Brottsförebyggande rådets rapporter. Tyvärr omges användningen av dessa idag av alltför stränga restriktioner.

Den restriktivitet som nuvarande lagstiftning innebär betyder att verktygen mestadels används för att utreda narkotikabrott som har ett högt straffvärde, en

alldeles för smal träffyta för att kunna användas effektivt mot den organiserade brottsligheten.

Sverigedemokraterna vill att restriktionerna för polisens användning av hemliga tvångsmedel anpassas till en nivå liknande den som råder i Danmark. På grund av Danmarks bättre avvägda lagstiftning kan polisen där använda hemlig teleavlyssning för brott med lägre straffvärde – exempelvis förberedelse till grov misshandel.

Vi föreslår därför att användningskravet för hemlig teleavlyssning och hemlig kameraövervakning, att det för brottet inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år, ska sänkas till att det för brottet inte är föreskrivet lindrigare straff än ett år. För hemlig rumsavlyssning föreslår vi att användningskravet, att det för brottet inte är föreskrivet lindrigare straff än fyra år, ska sänkas till att det för brottet inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år.

Lättare att bryta sekretess i offentlighets- och sekretesslagen. Kommuner får ofta inte ge polisen information som hade varit värdefull för deras brottsförebyggande arbete. Sekretessbarriären är särskilt stark när det gäller personer som fyllt 21 år. Om inga konkreta brottsmisstankar föreligger kan socialtjänsten inte lämna några uppgifter till polisen eller Säkerhetspolisen på samma sätt som om det hade gällt en yngre individ. Det gör att polisen inte kan få reda på ifall socialtjänsten, i en känd extremistisk miljö, har påträffat en person som visat tydliga tecken på radikalisering eller till och med svurit trohet till en terrororganisation.

Den generalklausul som finns i offentlighets- och sekretesslagen, som gör det möjligt att bryta sekretessen, går enligt poliser på fältet ofta inte att använda. Skälet är att det inte är uppenbart att intresset av att uppgiften röjs väger tyngre än det intresse som sekretessen ska skydda. Regeringens tillfälliga samordnare mot våldsbejakande extremism har instämt i problematiken.

Då det uppenbarligen finns praktiska problem för dem, som jobbar med dessa frågor ute i samhället, är det vårt ansvar att underlätta deras arbete. Vi anser att lagen måste ändras så att det råder klarhet i att sekretess inte föreligger för misstänkta våldsbejakande extremister eller terrorister.

Beredskapspolisen

Före nedläggningen omfattades Beredskapspolisen av cirka 1500 man, tidigare värnpliktiga med fem veckors efterutbildning vid Polishögskolan, som med mycket kort varsel kunde sättas in som förstärkning till den ordinarie polisen. Bara i Stockholmsområdet var det möjligt att vid särskilda händelser kalla in 300 man på under två timmar. Syftet var att avlasta den ordinarie polisen med exempelvis avspärrning, bevakning och befolkningsskydd.

Under den dåvarande polisorganisationen skickade lokala polismyndigheter en begäran till Rikspolisstyrelsen om att få använda beredskapspolisen, men utan framgång, då en övervägande majoritet av de inkomna ansökningarna avlogs. När beredskapspolisen sedan avvecklades anfördes det låga nyttjandet som ett av skälen, detta trots att det alltså var just Rikspolisstyrelsen som avlog ansökningarna.

Vid en terrorattack eller större händelse kan det vara helt avgörande att snabbt förstärka numerären för att säkra tryggheten för befolkningen. Med tanke på de kravaller som utspelats i exempelvis Husby och andra utanförskapsområden de senaste åren, som totalt dränerat polisen på resurser, liksom risken för ytterligare terrorattacker, inte minst med tanke på den okontrollerade massinvandringen, tycks behovet av förstärkningsresurser vara större än någonsin.

Sverigedemokraterna satsar därför för att återinföra beredskapspolisen till en kostnad om 50 miljoner kronor för 2019.

Hot och våld mot poliser

Sveriges poliser gör sitt yttersta för att skydda, vårda och säkerställa tryggheten. Samhället har en skyldighet att ställa upp för dem när de själva blir utsatta för våld, hot och trakasserier – både vid utryckning, i det vanliga arbetet på polisstationer, samt utanför arbetet.

Enligt en rapport från Polisförbundet från 2017 uppgav sju av tio poliser att utsattheten för hot och våld har ökat under de senaste åren. 30 procent av de hot- och våldsutsatta har drabbats av sten- eller flaskkastning, en företeelse som inte ens fanns med som svarsalternativ i liknande undersökningar från 2008 och 2010. Den mest utsatta gruppen för hot, våld eller trakasserier är ingripandepoliserna, där 88 procent av de tillfrågade uppgav att de blivit utsatta för hot.

Det ska aldrig råda någon tvekan om att det inte finns tillräckligt med resurser för att de som utsätts

för stenkastning snabbt ska kunna få förstärkning. Det ska heller inte finnas något tvivel bland poliserna att rättsstaten inte gör sitt yttersta för att förhindra att de utsätts för hot och våld. Vi har ett ansvar att upprätthålla en hög nivå av respekt för yrket och dess utövare.

Skärpta straff för attacker mot blåljusverksamhet.

Bara under det senaste året har en majoritet av poliserna i yttre tjänst drabbats av hot, våld eller trakasserier. För att öka tryggheten är det nödvändigt att de som utsätter bl.a. poliser, ambulanspersonal och brandmän för våld möts av direkta och kännbara konsekvenser.

Sverigedemokraterna föreslår en ny brottsrubricering för attacker mot blåljusverksamhet där minimistraffet vid bruk av våld mot blåljuspersonal eller deras fordon är fyra års fängelse. Det är i straffskalan samma nivå som synnerligen grov misshandel, ett brott som är att likställa med våldsamt störning och vandalisering av utryckningsverksamhet.

Utöver den kännbara konsekvensen för gärningsmannen i det enskilda fallet sänder det en tydlig signal - att samhället inte viker sig för dem som försöker mota bort polisen. Varje försök ska och kommer att mötas av en kraftfull motreaktion.

Olaga hot mot polis ska alltid bedömas som grovt brott. Parallellt med kraftiga straffskärpningar för våld och attacker mot blåljusverksamhet är det nödvändigt att rättsamhället även markerar tydligt i första ledet - mot hoten och trakasserier.

För att motverka att poliser och andra tjänstemän utsätts för hot i sin vardag föreslår Sverigedemokraterna att straffet för hot mot tjänsteman skärpas. Olaga hot mot polis ska alltid bedömas som grovt brott.

Kriminalisera flykt från polis. Biljakter är bland det farligaste polisen i Sverige utsätter sig för. När en gärningsman försöker undkomma polisen med ett motordrivet fordon utsätter han sig själv, men framförallt allmänheten och polisen för livsfara. Trots detta och att personen försöker undkomma lagföring är agerandet inte brottsligt.

Sverigedemokraterna anser att detta bör kriminaliseras och att straffvärdet ska ligga på fängelse. På så vis markerar vi tydligt att ett grovt oansvarigt agerande leder till en kännbar konsekvens.

Vapenklassa farliga lasrar. Laserstrålning används idag inom många samhällsområden, t.ex. vid medicinska behandlingar, mätning av luftföroreningar och till konstnärliga och underhållande tillställ-

ningar. En del lasrar är mycket starka och kan ge bestående syn- och brännskador vid felaktig användning. På senare år har man allt oftare kunnat läsa om hur sådana lasrar, i form av s.k. laserpekare, använts för att skada andra människor.

I takt med ökad tillgång på starka laserpekare, som ibland har en effekt på över 100 mW, har också missbruket av laserpekare ökat. De används, enligt före detta Rikspolisstyrelsen, för att trakassera bland andra privatpersoner, poliser och piloter.

I Sverige krävs tillstånd för att använda lasrar av klass 3B och 4 på allmän plats eller i lufttrummet och överträdelse kan rendera straff enligt strålskyddslagen. Denna reglering har visat sig otillräcklig och problemet är så utbreddt att ytterligare åtgärder behövs.

Vi vill därför att lasrar av sådan beskaffenhet att de är gjorda för att bäras (s.k. laserpekare i fickformat) och med sådan effekt att de kan skada människor, ska klassas som vapen. På så sätt kommer bl.a. införsel, försäljning och innehav av dessa farliga lasrar att försvåras avsevärt och missbruket kommer förhoppningsvis också på sikt att minska.

De laserpekare i fickformat, där så kallade gröna lasrar är mest kända, som är mycket kraftiga, har dessutom egentligen bara ett enda användningsområde – att skada synen på människor eller djur. Därmed anser vi att det ska utredas huruvida användning av sådan laser mot människor ska klassas som synnerligen grov misshandel alternativt försök till synnerligen grov misshandel i de fall personen inte tar skada.

Anledningen till att vi vill att användning ska klassas som synnerligen grov misshandel är att skador på ögonen är en av de allra mest allvarliga skador man kan få och får oerhört stora konsekvenser för resten av livet för dem som blivit drabbade. Att med sådana laserpekare sikta mot andra människor har endast som syfte att skada någon annans syn och det kan och bör därmed inte klassas som något annat än synnerligen grov misshandel eller försök till sådan.

Genom dessa förändringar blir risken och konsekvenserna mycket större för dem som ämnar köpa, inneha eller använda sådana laserpekare.

Lättare för polis att få bära tjänstevapen utanför tjänsten. Enligt 28 § i Polismyndighetens föreskrifter och allmänna råd om polisens skjutvapen m.m. får det beslutas, förutsatt att det föreligger synnerliga skäl, att en polisman, som är utsatt för allvarligt hot

med anledning av tjänsten, under ledig tid får bära den tjänstepistol han eller hon tilldelats.

Vi anser att det, med den senaste tidens destruktiva utveckling, finns anledning att lätta på restriktionerna så att fler utsatta poliser, inom framförallt bekämpning av narkotikabrott och organiserad brottslighet, får möjligheten att bära sitt tjänstevapen under ledig tid.

Detta medför även att Sverige står bättre rustat vid framtida terrorattentat då vi får fler poliser som har bättre förutsättningar för att ingripa i ett tidigt skede.

Lättare för poliser att få skyddade uppgifter. Det har blivit vanligare att poliser, främst de som arbetar i yttre tjänst, efterfrågar skyddad identitet. Detta som en följd av att de ofta filmas av allmänheten under ingripande eller söks upp av kriminella utanför arbetstid.

Poliser ska ha rätt att känna sig trygga. Sverigedemokraterna vill säkerställa tryggheten för såväl poliserna som deras familjer genom ett system, där skyddad identitet beviljas alla poliser i yttre tjänst som efterfrågar det.

Anonymitet i rapporter som rör organiserad brottslighet. I kampen mot den grova organiserade brottsligheten måste polisernas identitet skyddas i större utsträckning. Bara under de senaste åren har flera poliser och deras hem blivit mål för attacker från kriminella utanför tjänst.

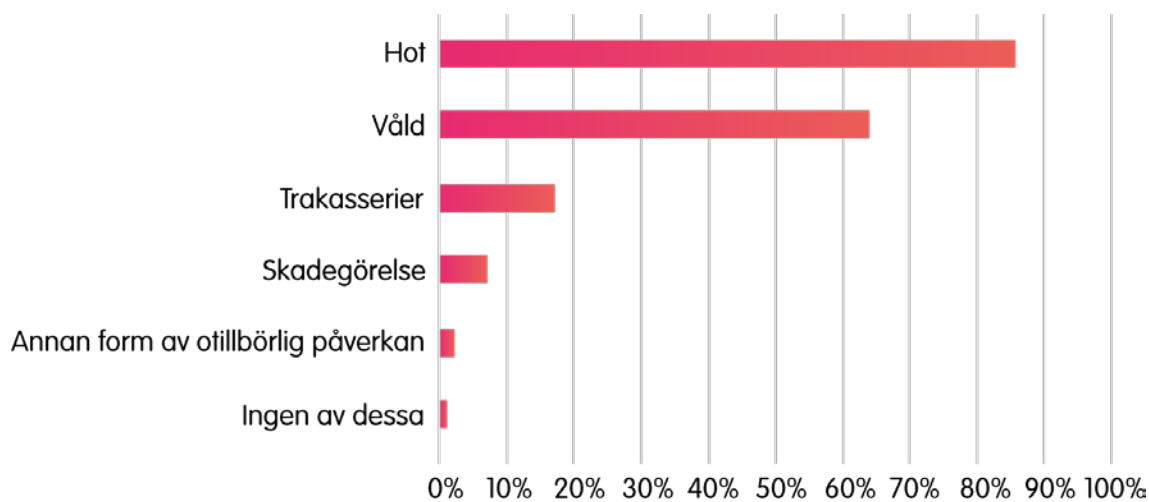
Samhället ska aldrig acceptera att poliser, barn och anhöriga blir måltavlor när kriminella försöker undgå rättvisan. Vi vill därför utreda hur poliser ska kunna anonymiseras vid gripandet av grovt kriminella för att stärka deras skydd och försvåra för brottslingar att söka upp dem eller deras familjer.

Stärkt rätt till kränkingsersättning. Ersättningen tilldelas offer som utsätts för ett brott som inneburit en allvarlig kränkning. Bedömningen som ligger till grund för hur allvarligt ett brott varit skiljer sig dock beroende på vilken yrkesgrupp offret tillhör. Poliser och ordningsvakter är yrkesgrupper som anses ha bättre förutsättningar än andra att tåla angrepp och löper därför en större risk att inte beviljas kränkingsersättning, som skulle ha beviljats om de utsatts för brottet i ett annat yrke.

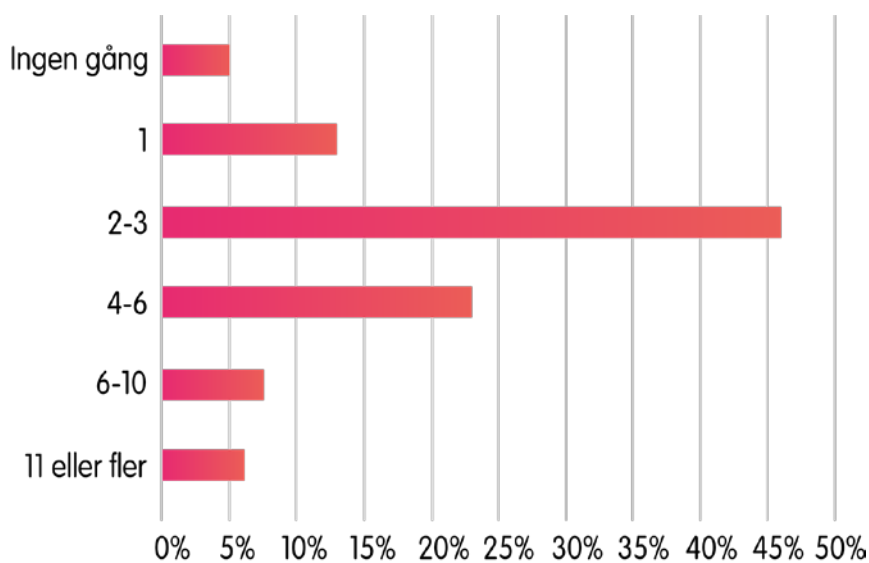
Sverigedemokraterna anser att det är orimligt att offrets yrke skulle vara en förmildrande omständighet. Ingen ska behöva utstå våld, hot eller kränkningar i yrkesutövningen och vi vill därför se över hur rätten till kränkingsersättning för poliser ska kunna stärkas.

Polisförbundets undersökning bland medlemmar

Vad av följande har du blivit utsatt för?

Har blivit utsatt för hot under senaste året.

Källa: Polisförbundets rapport HOT OCH VÅLD MOT POLISER, 2017

Sverigedemokraternas satsningar på Polismyndigheten

Miljontal kronor

	2019	2020	2021
Tilldelat anslag enligt BP 2018	25 579	26 820	27 282
Riktad polislönesatsning	1 475	1 515	1 600
Utbildning och antagning av fler poliser	190	450	1 650
Anställning av civil specialistkompetens	350	750	1 000
Teknik och IT-satsning	75	150	150
Utrustningslyft	100	10	10
Trygghetsskapande kamerabevakning	100	25	25
Anställning av personal inom NFC	25	45	65
Återinförandet av beredskapspolisen	50	150	250
Ökad förmåga för Nationella insatsstyrkan	50	50	50
Insatser mot terrorism	50	100	100
Totalt	28 044	30 065	32 182
Satsningar utöver tilldelat anslag	2 465	3 245	4 900

Sverigedemokraterna är ett socialkonservativt parti med nationalistisk grundsyn som betraktar värdekonservatism och upprätthållandet av en solidarisk välfärdsmodell som de viktigaste verktygen i byggandet av det goda samhället. Partiets övergripande mål är att formera en demokratisk, politisk rörelse som slår vakt om den gemensamma nationella identitet som har utgjort grunden för framväxten av välfärdsstaten och vårt lands fredliga och demokratiska utveckling.

Sverigedemokraterna eftersträvar ett försiktigt framåtskridande som baseras på varsamhet, eftertanke och långsiktigt ansvarstagande. Vi eftersträvar ett demokratiskt, jämställt och miljövänligt samhälle där alla medborgare skyddas av, och är lika inför, lagen. Genom att kombinera frihet och trygghet, individualism och gemenskap hoppas vi kunna skapa ett folkhem som i så hög grad som möjligt är präglad av trygghet, välstånd, demokrati och en stark inre solidaritet.

Sverigedemokraterna står fritt från såväl socialismens som liberalismens ekonomiska teorier och kan därför inta ett pragmatiskt och verklighetsanpassat förhållningssätt i ekonomiska frågor. Förutsatt att det kan gagna Sverige och dess medborgare är vi öppna för samtal, diskussioner och samarbeten med alla andra partier. I vår budget stakar vi ut våra viktigaste visioner för de kommande åren. Vi visar att det inte måste finnas någon motsättning mellan ekonomisk tillväxt och sysselsättning å den ena sidan och allmän välfärd, trygghet och socialt ansvarstagande å den andra.

“En stat som inte upprätthåller lag och ordning är en stat i sönderfall. Upprätthålls inte den demokratiska rättsstaten återstår den starkes rätt, vilket innebär att det vakuum staten lämnar efter sig kommer att fyllas av andra aktörer som flyttar fram sina positioner där rättsstaten retirerar.”

- Adam Marttinen, rättspolitisk talesperson

Sverigedemokraterna
Trygghet & Tradition